

בעתונות הצבאית

ארנון גייסוח

האם דרושות יחידות מחץ מיוחדות?

חימוש

לכל ריינג'ר כלי-נשק אבטומטי קל. לכל כיתה — מרגמת 60 מ"מ או באזוקה, וכל אדם בה יישא — נוסף לתחמושת-נישקו — 2 קליעים לנשק כיתתי זה וכן ציוד-חבלה מסוים.

אימון

האימון יכלול שימוש בכלי-נשק ומפות של האויב. אימון בחבלנות, אורח-לחימה גאריילי, מיבצעים אמפיביים ומוסטים, קרב גוף-אל-גוף — וכל אלה תוך שימת לב מיוחדת לתירגול במסעות ארוכים ביום ולעת-לילה.

*

אך, לא כן סבור קולונל ד. ט. קלט, המערער על הצורך בפלוגות ריינג'רים, במאמרו "דיביזית הרגלים החדשה". שהתפרסם ב"השקפה הצבאית" האמריקאית לחודש מאי ש. ז. (אגב, באותה חוברת עצמה הופיעו גם הפרטים על פלוגות הריינג'רים, כפי שהובאו לעיל), מלווה הערת המערכת, כי "ההשקפות המובעות במאמר זה הן של המחבר ולא-רדוקא" וכו'. ואלה דברי קול. קלט: — "התוספת העיקרית לתקן המוצע של הדיביזיה

הקורא מתבקש לעיין לשלמות ראיית העניין ב"מערכות" ס"ו-ס"ז, עמ' 116.

הפיקוד של צבא אה"ב משיב: הן! ערכן במלחמת-העולם השניה של Commando הבריטי והרangers האמריקאים — הוכח בבירור.

אימון הריינג'רים מוצע בתנאי-לחימה ותחמושת-חיה. כ-50% מאימון נערך בלילה.

לקח התלקחות הדמים לאחר מלחמה השניה (בדרום-מזרח אסיה, ולבסוף בקוריאה) חוזר ומאשר את החשיבות היתרה הנודעת לקיום פורמציות-מחץ מיוחדות.

ומכאן, החלטת הפיקוד של צבא אה"ב — להקים מחדש את יחידות הריינג'רים. כבר הובהרו ב"מערכות" ס"ו-ס"ז הבדלי-הזיקה האירגונית בין יחידות הריינג'רים במלחמה השניה ובין זו של פלוגות הריינג'רים המוקמות והולכות עתה, אשר תהיינה כפופות לפיקוד הדיביזיה. נתהה, איפוא, על טיבן מבחינת האימון והמבנה.

המובנה

כוח-האדם של פלוגת-ריינג'רים כולל 5 קצינים ו-110 ב.ד.א.

הפלוגה מחולקת ל-3 מחלקות. כל מחלקה ל-3 כיתות, בנות 10 אנשים כ"א.

אימון לצליחת-נהר ובאותה מידה — אימון לקישוח וגמישות גופנית.

* ועוד נדון בגופיה-הענינים הכלולים במאמר זה, בשל ענינם וחשיבותם המיוחדת. — המ ע'.

אימון לקרב-מגע במהודק

אימון לפעולות-אמפיביות

הרעינג'רים מקבלים אימון-צנחני, הכולל מספר "קפיצות"

(תקן שכונה 7x) — הוא גדוד הרגלים המשורין. יחידה זו מוצעת ככבירה יותר הגיונית מפלוגת הרעינג'רים שאין להחשיבה יותר מאשר מעין מכשיר רון, צעצוע יקר, שיוסיף אך מעט לכושרה הטאקטי של הדיביזיה בטיפוס הממוצע של נסיבות וקרצע. מכל-מקום, גדוד-הרגלים-המשורין מהווה כוח הלם מוצק בעל עוצמת-אש וכושר-תימרון. שעה שיחידות חי"ר-המשורין אינן מוסעות — עשויות הן לבצע פעילויות שונות בנוסח הרעינג'רים, אם אך יידרש; ועם-זאת — למלא את משימותיהן התקינות. נוסף לכך — היא לדיביזיה רזרב נאות של חיל-רגלים בלי שתהא תלויה אך ורק בגדודים שבשלושת הרעינג'רים.

אכן, אין ספק שיש פנים לכאן ולכאן. וודאי, שהדבר מותנה בנסיבות הקונקרטיות. יתר-על-כן: כשם שלדעתו של קול. קלט ניתן לצרף ביחידה אחת את המשימות של גדוד חי"ר משורין יחד עם משי-מות-רעינג'ריות, ובהתאם לכך לתכנן ולבצע את אימון היחידה — כך, בנסיבות ידועות (גיאו-פולי-טיות, גודל האוכלוסיה וכו'). לא מן הנמנע שיהא רצוי להקים יחידות מעין אלו שתחום פעילותן יהא בירחב עוד יותר.

לאמור:

הוא יקיף את משימות הצנחנים, כושר התנועה של חי"ר משורין, תכונות הרעינג'רים ופלוגות גיס אמפיבי.

מכל-מקום, ניראים הדברים, שגוברת ההערכה שאמנם דרושות יחידות חיל-רגלים מובחר (נוסף לחי"ר התקין), כאשר נתקיימו בקרב הצבאות בתקופות רבות וכאשר גם קיימות הן עתה, בצורה זו או אחרת, בהתאם לנסיבות, לטיב הפעילות הצפייה ובהתאם לאפשרויות.

הבעיה היא הגברת הכוח-היעיל של התימרון עלידי עדיפות-בגמישות. ארגון יותר גמיש יכול להשיג תכליות-מוחצות יותר, משום שהוא מוכשר יותר — 1. לסגל עצמו לנסיבות המשתנות; 2. לרכו כוח בנקודת-ההכרעה. לידל-הארט

טקטיקה בזוקאית

רב הוא הענין בכלים אנטי־טנקיים חדשים לחיל־הרגלים; ולא מעט נשמע בזמן האחרון על טיבה ותכונותיה של ה"בזוקה־רבתי", בת 3.5 האינץ', האמריקאית.

גיליון־ינואר של "ריבעון ביה"ס לרגלים" של צבא ארה"ב, המכיל מאמר על אופן השימוש הטקטי בבזוקה זו — נותן את אחת ההודמנויות הראשונות להכיר את הכלי החדש לא רק מבחינה טכנית־כללית אלא גם כהופעתו במציאות־שדה־הקרב. בעל המאמר הוא קפיטן אמריקאי אשר עמד בראש צות־ההדרכה הראשון, שהוטס לקוראיה יחד עם הדוגמות הראשונות של הכלי עצמו.

ראשית־כל — דבר שיש בו כדי להפתיע רבים — הרי הכלי החדש הוא קל יותר במשקלו מקודם. הבזוקה בת 2.36 האינץ', שהיתה נהוגה במלחה"ע השניה, משקלו — כ־15 ליטראות (קרוב ל־7 ק"ג). לפי דברי בעל המאמר אין זה כלי שנשיאתו מכבידה ביותר. הכלי עשוי שני פרקים, ומצוי אתו סידור קשירה, המחזיק יחד את שני הפרקים, זה בצד זה, שעה שהכלי מפורק. משהורכב הכלי, הרי אורכו 1.53 מ'. לחלק הקדמי של הקנה — דו־רגל מתקפל; וחד־רגל, שניתן להגביהו ולהנמיכו, נקבע כחלק בלתי־נפרד של הפרק המכיל את מנגנון ההפעלה שליד הקצה האחורי של הקנה. צירופם של שנים אלה יכול להוות תלת־רגל, אם הדבר יהיה רצוי. בסיכום שלפנינו לא ניתנו כל התחבולות, שמשתמשים בהן בשעת הפעלתה של "בזוקה־רבתי", אולם כמה פרטים ודאי שיעוררו ענין. מצויים שני טיפוסים תחמושת: רקיטת הנ"ם נגד־טנקית, ורכיטת אימונים. משקלה של כל רכיטה כ־8½ ליטראות (למעלה ממחצית משקלו של הכלי עצמו!), היינו, כ־3 ק"ג או קצת למעלה מזה. מהירות הלוע היא

כ־104 מ' לשניה, וטנחה המאכסימלי — כ־820 מ'. אולם אדם המתגנב לקראת טנק נע, כדי לפגוע בו — חייב להתקרב אליו כדי 180 מטר בערך, בטרם יפעיל את נישקו.

כדאי לציין בזה גם את ההנחיות לשימוש הטקטי בכלי: "צות־הבזוקה, לאחר שסומן לו האיזור עליו יצטרך להגן, מברר את דרך הגישה המתקבלת ביותר על הדעת לגבי הטנקים — ובורר לו עמדה, שממנה יוכל באופן היעיל ביותר להטיח אש־רכיטות נגד טנקים, שינועו באותה דרך. בטרם יכין את עמדתו, יסמן לו הקלע אותה נקודה, על פני דרך הגישה המשוערת, שבכזו אליה — יוכל להשיג ביריתו את התוצאות הטובות ביותר... לאחר־מכן הוא אומד את הטנח שבינו לבין אותה נקודה, וקובע טוח זה על לוח־המיגבהים של הכלי...

עתה יכול הצות להכין את עמדתו (חפירה, הס"ו וכו')". מששלמה מלאכה זו — מוכן הצות לבצע את משימתו. משמופיע רכב האויב, מתחיל הקלע לעקוב אחר תנועתו, בהניעו בעקבותיו, את כלי־הרואי שבצד הכלי — ואתו, את קנה־הכלי עצמו. אין לו עוד דאגות באשר לקביעת הטוח או לטעינה. הוא מוכן לפגיעה. משחופף החרך המרכזי של מתקן־הראיה־הכיוון אותה הנקודה אשר בה בחר מראש למתן היריה — הרי הוא לוחץ על ההדק, והרכיטה נשגרת לשליחותה הקטלנית..."

נמצא, שהשימוש המועיל ביותר אף בכלי אנטי־טנקי זה מחייב הכנה מדוקדקת מראש; וכי בטקטיקה שלו יש משום תכונות המארב. ידיעות אחרות מקוריאה מציינות את פעולתה התכליתית של הבזוקה החדשה גם לגבי מטרת חיות (אכזב — "כשהיא נתונה בידי קלעים בעלי יכולת..."). בטיחים עד ל־800 מ'.

תכנית המחקר והפיתוח של הצבא נועדה מעיקרה לקדם את פני צרכיו של החייל־הקדמי בנשק חדש ומשופר.

גנרל ז'. לאוטון קולינס

הַסּוּאָה וְהַטְּעִיָּה

שת־אימונים יוצרת ערפל, כדי לאפשר שימוש מוג־
בר בערפל־מלאכותי.
בענין ההסוואה מתעוררות בעיות, שלרוב מוק־
דשת להן תשומת־לב פחותה. והנה אחדות מהן:
— תפישת עמדה בלילה והסוואתה בחושך, כדי
שהאויב לא ידע לזהות את עמדותינו־למחרת הבוקר.
— השימוש בערפל מלאכותי להסוואת תנועותיה
של יחידת־מחץ או של החלפת עמדת־נשק.
— הסוואה של עבודות־חפירה בשטח גלוי, בל־
תי מכוסה, בשעות היום.

— הסוואת יחידת סיור הבולשת את עמדות האויב
בשעות הלילה.

דבר, שחסרונו מורגש אצלנו ביותר — זו ההבנה
להקמתן של עמדות־סרק והכושר להתקין מניח־
וביה דמייים.

עמדות סרק תכליתן לרתק את אש האויב אל
דמייהן, להרויח הודות לכך זמן ולגרום לאויב —
בזכות תחמושת. דוגמות אין ספור לכך מספקת לנו
ספרות המלחמה. מוצבי־תצפית, עמדות־תותחים, מח־
סני־תחמושת, מוצבי־פיקוד, שדות־מוקשים — כל
אלה הוצגו בצורה מחוכמת וריתקו אליהם את אש
האויב מכל כלי־נישקו. ודאי שהכרח הוא להסוות
גם עמדות־סרק אלה, לבל יתעורר באויב החשד
שאמנם עמדות־סרק הן. הטעיה גסה ובלתי מושכלת
הנה מסוכנת, ואולם יש לודא שההסוואה תיעשה
במידה כזאת שהאויב יוכל לגלותן.

אכן, תורה היא זו ולימוד היא צריכה, — ומן
הדין להקדיש יתר זמן ללימוד טקטיקת־הטעיה זו.
ועוד: לימוד ייצורם של דמייים והשימוש בהם

(*) דָּמָה — Dummy, היינו „דחילי“ תותח, מטוס,
אנשים, עמדות וכו'.

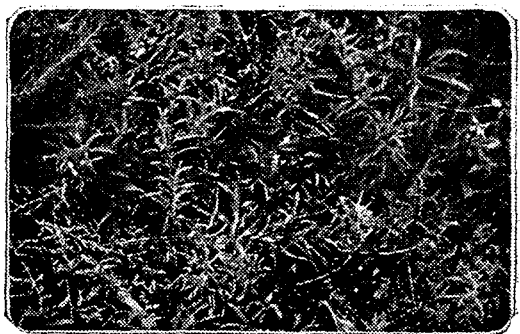
לקח מלחמ"ע השניה, מן הראוי שיגרום לנו
לבדיקה־מחדש של פעולותינו בשטח ההסוואה וההט־
עיה. בודאי מוקדשת תשומת־לב להסוואה במסגרתה
של הכשרת־הקרב וללא ספק הושגה אף התפתחות
ניכרת לעומת העבר. אך במקרים רבים מדי יש
לקבוע, שאמנם חשב החייל על הסוואה והיתווה
לה גם מקום בפעולתו, אך מכאן ואילך הוא מסתפק
בפתרון „מסומן“ ושיגרתו.

לזרא ייראו בעינינו אותן רצועות בר, התקועות
מניה וביה בקסדה, שאמנם משוות לנושאיהן אר־
שת מלחמתית, אך במידה שלא הותאמו לתנאי
המציאות — הן מגלות יותר משהן מסוות. מה
רבים המקרים, בהם יכוסו כלי־רכב בשניים־שלושה
ענפים, מגודלי עלים, בבחינת הצהרה של רצון
טוב בלבד, במקום להסוותם בקפדנות ובתכלי־
תיות. וככלות הכול — אותן הסוואות ערוכות בצור־
רה כזאת, שהן מסכלות את מלאכת היריה בתחמושת
חיה, כי מפריעות הן לראיה, או משבשות את הפע־
לת המנגנון, או שההסוואה עצמה מתפרקת והולכת.

כיצד לתקן ליקויים אלה?

ודאי, לא ע"י תצוגות והרצאות בלבד, אלא בעי־
קר ע"י אימון והקפדה־מעשית עקבית. יש לזכור, כי
חלק מחיילינו יודע כיצד להסוות, ואין אלא לחיי־
בם בעשיה זו.

שאלה לעצמה היא — באיזה מידה מצויד החייל
בכמות מספקת של חומרי־הסוואה, וכן —
האם לא לטובת הענין הוא להשחיר את החל־
קים המבריקים של כלי־הזין (ידיית
הכידון, בריח הרובה וכו'). חשיבות מיוחדת נודעת
גם לפיתוח הנוסף של אמצעי־ערפל ולהפעלת תחמו־

דוגמה להסוואה מושלמת — הציפור סיס־הלילה בקינו. התוכל להבחין בו? אכן, אין להבחין בו — למעשה —
בגלל גונו ההולם את גון־הסביבה ובגלל חוסר־תנועתו המוחלט.

שיתוף פעולה בין רגלים ושריון

מכל ההתקפות שראה, הן בחזיתות המזרח והן בחזיתות המערב.

אכן, יחידת חיל-הרגלים שהייתי שייך לה, ניתנה לה אי-פעם הזדמנות מצוינת ללמוד לפעול עם טנקים. באחת המערכות ניתנה לנו שהות לאמן חוליה אחת בפלוגה לפעולות התקפה על עמדת אויב בסיוע אש-טנקים. אימונים אלה היו מציאותיים ביותר, כי השתמשנו בעמדה אמיתית ליד החזית, בתחמושת חיה, להבדורים, מוקשים, טורפדו-בנגלור ובמלוא כוח-האש של טנק בינוני. התמחינו בשיתוף-פעולה עם טנקים במידה כזאת, שהם הוסיפו להמטיר אש על העמדה המותקפת, גם כשאנשינו הגיעו עד 10 מ' בלבד ממנה. אימונים אלה טיפחו — מחד-גיסא — את אמן אנשינו בדיוק-האש של תותחי הטנקים, ומאידך-גיסא אמן הטנקיסטים ביכולתו של חיל-הרגלים להגן על הטנקים — גדל אף הוא.

אימון זה הניב פירותיו לא אחת. אך, כלי-אימת ששיתפנו פעולה עם טנקיסטים, אשר לא למדו לרחוש-אמן לחיל-הרגלים שלידם, — היתה הפעולה תמיד נכשלת.

עובדות אלה מחייבות את המסקנה — שההצלחה בקרב מותנית ביכולתם של החילות, בכל השלבים

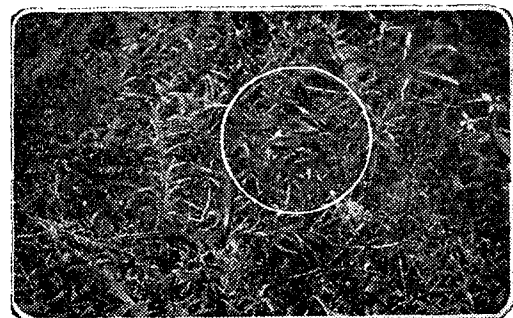
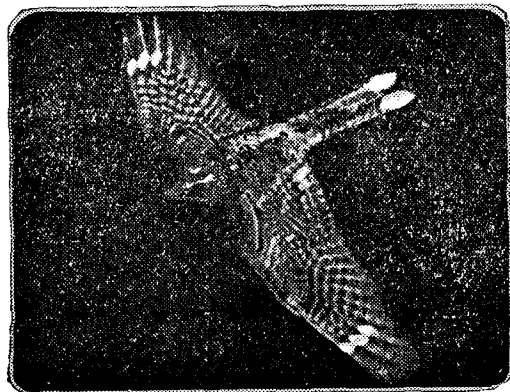
באחת החוברות — ולא דוקא מהאחרונות — של „ההשקפה הצבאית“ (האמריקאית) עומד קצין אמריקאי, על הצורך בהזכרה מתמדת של החיוניות שבשיתוף הפעולה בין רגלים ושריון. —

כה מרובות הן הדוגמאות המפורסמות ממלחמת-העולם השנייה, לשיתוף פעולה מעולה — מזה, ולשיתוף פעולה גרוע — מזה, בין חיל-הרגלים וחיל-שריון — עד שאפשר היה להניח, ששאלת האימון המשותף נפתרה כבר. עם זאת, נשקפת סכנה מסוימת שהישג זה יקודש להלכה, אך... יזנח למעשה. על-כן צריך עוד להרבות במתן דוגמאות מאלפות. והנה דוגמה מאלפת, ששמעתי מפי מפקד גרמני במלחמת-העולם השנייה.

פגשתי בו עם סיומה של התקפה מוצלחת של חיל-הרגלים וטנקים על עמדתו המבוצרת. ההתקפה בוצעה בהצלחה, אך ורק בגלל שיתוף-הפעולה בין חיל-הרגלים והשריון, — לפי שאמנם היה חיל-הרגלים מאומן בקרב-זה לפעולה עם שריון. הטנקים היו מצוידים בטלפון מאחור, כך שהרגלים יכלו לעמוד בקשר עם מפקד-הטנק. המפקד הגרמני חזר והטעים את הצלחתה של פעולת רגלים-שריון זו. הוא אמר, שהיתה זו התקפה שבוצעה בכשרון יתר

לייצור חומרי-הסוואה ואספקתם.

מכאן ואילך — לא נשאר אלא לקיים את האמור, הלכה למעשה. דבר שחייבים בו — ולא לתר! — כל דרגי-הפיקוד, מבלי להשליך יהבם האחד על השני, דרג דרג ופעולתו המיוחדת לאפשרויותיו. (97 כתבהעת השביצרי לעניני-צבא, ינואר 1951)

הנה, בתוך עיגול זה מצוי סיסט-הלילה השרוי בקינו. משמאל — ניתן להבחין בסיס-הלילה (הזכר) כמות-שהוא.

שאינם מבינים איש את רעהו, והאחד מפקפק ביכולתו (אם לא בכוונותיו) של השני. במלים אחרות: אימון משותף חייב להתקיים בכל השלבים, עד לשלב החוליה וצורת־הטנק.

ואף בנמוכים ביותר, לפעול יחדיו במאמצים משותפים.

מחלקת חיל־הרגלים וטנק־בינוני אחד, היודעים לשתף פעולה זה עם זה, — מסוגלים לבצע יותר מאשר גודד שלם של חיל־רגלים ופלוגת־טנקים.

השתלמות צבאית

עמדת־תצפית טובה

שממנה נוכל ללמוד את לקח העבר, את חשיבותם של המאורעות השוטפים ואת סימני־ההתפתחות לעתיד־לבוא.

כסא־מרגוע וספר מקצועי טוב מהווים בשביל איש־צבא עמדת־תצפית גאוה לימי שלום.

הספרים אינם אלא מעין נסיונות אחרים ומחשבו־תיהם. הם מרחיבים את אופק נסיוננו ומחשבותינו.

הם פותחים לפנינו מרחב־ראיה לכל הכיוונים.

מי ששרת במרוצת המלחמה במערכה אחת, אין כל סיבה שידיעותיו תצטמצמה בחוג־נסיונותיו הוא בלבד. יכולים אנו להשתמש בנסיונותיהם של אחרים ולהפיק את הלקח הקרבי שנלמד עלידי אנשים אשר נלחמו בזירות־קרב אחרות.

כיום שקוע כל אחד בתפקידו הוא. אם לא נשתמש ב„עמדת־התצפית“ שברשותנו, כדי להרחיב את אופק־ראייתנו, סופה שנקודת־השקפתנו תישאר מצומצמת. בתכניותינו לעתיד־לבוא אנו מנסים להעריך את המצב. סיור מאותה עמדת־התצפית שלנו תעמידנו פנים־אל־פנים עם הפרטים, שייסיעו בידינו לסתום את הפרצות ולבסס את הערכתנו.

תצפית חודרת — אל העבר, ההווה והצפון בחיק־העתיד — מכינה אותנו באורח מקצועי ומעשי לקראת כל הצפוי לנו מחר.

עמדת התצפית מחכה לנו, הבה נשתמש בה!

לויט־קולונל מרחיק־ראות

הרהורים, אשר אין ערכם מוגבל לא למקום היכתבם ואף לא לזמן המדויק בו הובעו, נחפרטנו בשעתם מעל דפי ה„השקפה הצבאית“ (אה"ב).

זחלתי לאט במעלה הרכס אל עמדת־התצפית שבררתי לי. ממנה אפשר היה לצפות על השטח שהוטל על גודדי לכובשו למחרת היום. מאחורי השתרע השטח שעליו נלחמנו אתמול. כשצפיתי ימינה ושמאלה יכולתי לראות היטב את מקום הימצאותן של היחידות ואת מעשיהן. אכן, הפעם מצא קצין המודיעין עמדת־תצפית מושלמת. ואמנם העובדה, שעמדה לשימושי עמדת־תצפית מצוינת — הצילה נפשות וחסכה זמן ודמים (תרתי משמע) בהתקפה שבאה לאחרי־מכן. בטחנו ביכולתנו להגיע ליעד. היינו מוכנים להתקפה תודות לידיעות המוקדמות שהיו בידינו, לידיעה המפורטת והמלאה של המצב הנוכחי והידיעה הברורה ככל־האפשר על הצפוי לנו.

מעולם לא היתה לי עמדת־תצפית מעולה כל כך. פלאי־פלאים ממש.

כשם שבעת־מלחמה מחפשים עמדת־תצפית יעילה, כדי להגיע לכוננות טובה לקראת הפעולה הבאה, ממש כך שומה עלינו לחפש, בימות שלום, „עמדת־תצפית“ טובה, כדי שנהיה מוכנים היטב לקראת המשמה הבאה. דרושה לנו נקודת ראות נוחה.